

[Løje.]

været saa længe om det, sagde de: Ja, vi var ved at anstille nogle Forsøg over, hvorledes det skulde anvendes, og det skal der dog virkelig nogen Tid til, vi kunde ikke blive færdige med Forsøgene før.

Nu vil man ogsaa spørge: Naar man nu vidste, at vi ikke kunde undgaa Epidemien, at den var i voldsom Fremmarch i Mellem-europa, hvorfor har man saa ikke anstillet disse Forsøg tidligere, saa man straks kunde have instrueret Dyrlægerne om at anvende Citratblod og derigennem mildnet Sygdommen paa en meget virkningsfuld Maade? Det er jo ikke noget nyt, der her er Tale om. Anvendelse af Rekonvalescentserum har allerede været fremme for mange Aar siden; saa vidt mig bekendt anstillede afdøde Professor Bang Forsøg med dette Serum i 1921.

Nu er man endelig paa Serumlaboratoriet i fuld Gang med Serumfremstilling, men det forekommer os jo, at dette Serum er noget dyrt, at denne Serumbehandling er dyrere end nødvendigt. Indtil for kort Tid siden — jeg ved ikke, hvordan det er i dette Øjeblik — var Prisen ca. 9 Kr. pr. l; Det forekommer ogsaa mig og andre, at man udviser en unødigt Flothed, idet man betaler 10 Kr. for at faa Lov at tappe Blodet af et Dyr, der har været sygt. Naar Forholdet er det, at det i mange Tilfælde er en Fordel at faa Dyrene lettet for noget af Blodet — der følger tit en Hjertesvaghed med denne Sygdom —, er det meget at give 10 Kr. pr. Dyr for at faa Lov at tage nogle enkelte Liter Blod, hvilket vist ikke skader Dyret i nogen som helst Grad, og i nogle Tilfælde kan gavne.

Det, jeg gerne vil sige med dette, er, at Serumfremstillingen maa gøres saa billig som muligt; det har man Krav paa. Og jeg vil gerne gaa endnu et Skridt videre og sige, at det forekommer mig, det var en Opgave for Statsmyndighederne at se lidt paa, om ikke det vilde være formaalstjæntligt i Stedet for en hel Del af de andre Ting, det koster mange Penge at lave, at stille Serum gratis til Raadighed, saa man kunde anvende det i større Udstrækning, end det hidtil har været Tilfældet.

Men har Autoriteterne været tilbageholdende med Hensyn til hele denne Sag vedrørende Serumbehandlingen, har Interessen koncentreret sig i meget stærkere Grad om den saakaldte Dr. Schmidts Vaccine. Vi haaber jo alle, at Forsøgene med denne Vaccine vil falde heldigt ud, men en Kendsgerning er det, at i dette Øjeblik befinder man sig paa Forsøgsstadiet. Videre

er man ikke kommet, og en hel Del af de Forsøg, der har været anstillet, er ikke faldet ud helt, som man kunde ønske og haabe. I den Egn, hvor jeg bor, i Stevns, har der været anstillet Forsøg paa flere Gaarde — det var nogle af de første Forsøg, der blev anstillet —, og en Del af disse Gaarde er blevet angrebet af Mund- og Klovesyge efter kortere eller længere Tids Forløb, hvad man naturligvis maa finde ret nedslaaende. Jeg vil ikke med dette have sagt noget ufordelagtigt om denne Vaccine; vi haaber, som sagt, alle, at de videregaaende Forsøg vil føre til et positivt Resultat, men indtil videre maa man indskrænke sig til at nære dette Haab. Den er nu brugt i stor Udstrækning og bruges vel fremdeles forskellige Steder; man mener altsaa, den i nogle Tilfælde virker; men der nævnes i Bladmeddelelser ogsaa Tilfælde fra Sydfyn, hvor man frygter for, at man ad denne Vej ligefrem har smittet Dyrene i en hel Del Besætninger.

Alt dette maa man nu gøre til Genstand for nærmere Undersøgelse, men saa meget maa man i hvert Fald sige, at hvis man skal gøre sig Haab om, at man ved Hjælp af Dr. Schmidts Vaccine kan naa til et tilfredsstillende Resultat i Retning af at bekæmpe, skal vi sige den næste Smitsot, der kommer, hvad enten det nu bliver A-Type, som er under Opmarch sydfra i dette Øjeblik, eller det bliver den Epidemi, som ventelig kommer om flere Aar, saa kommer Statsmyndighederne til at tage sig af den Opgave. Man kan ikke vente, at man med Virkning skal kunne bekæmpe Mund- og Klovesygen med Vaccine, hvis ikke det bliver Staten, der tager Opgaven op. De enkelte vil ikke paatage sig disse Ofre, navnlig naar det er forbundet med Risiko af forskellig Art, og navnlig naar der hængaar en Tid, fra Dyrene bliver indpodet med Vaccine, og til den Dag, da man kan være sikker paa, at de er immune. Hvis de nemlig faar Sygdommen, inden denne Immunitet indtræder, er Pengene jo givet daarligt ud, og derfor kan man ikke vente, at Landmændene i stor Udstrækning uden Statens Medvirkning vil gøre noget til Bekæmpelsen af Sygdommen paa denne Maade.

Jeg ønsker, som sagt, ikke dette opfattet saaledes, at det hele ser haabløst ud, men det maner til Varsomhed, saa man ikke for tidligt vækker Forhaabninger, som ikke kan opfyldes. Det synes man jo allerede at have gjort, idet der har været Krav fremme fra en Kreds af Landmænd i Jylland om at faa en Vaccination oprettet derovre. Veterinærdirektøren har da ogsaa meget